

Broedvogels van Drenthe

Drenten hebben meer over voor hun cultuur dan Groningers. Dat merk je bijvoorbeeld als de beide "tweede generatie vogelboeken" naast elkaar gelegd worden. De "Atlas van Vogels van Groningen"(1992) is een rapport met slap kافت. Broedvogels van Drenthe (1996) een modern zwaar kleurig boek met dito kwaliteit omslag. Onze zuiderburen hebben hiermee een boek geproduceerd waar alles instaat over hun broedvogels. Een kwart van het boek is gevuld met beschrijvingen van vogels in hun biotopen. Daarbij gaat het niet alleen om drentse eigenaardigheden zoals bossen en heiden, maar ook om vogels van de bebouwde kom (in Exloo).

Hoe mooi het boek ook is, toch bekruipt bij het lezen, mij het gevoel dat sensationele verrassingen ontbreken. Misschien is het een lot dat voor elk "tweede" provinciale vogelboek, de wet van de verminderende meeropbrengst opgaat (in 1983 verscheen Vogels van Drenthe).

Bij de keuzen van hoe de informatie wordt weergegeven zijn een paar minder geslaagde. In de biotoopbeschrijvingen staan grafieken met deel van de vogelpopulatie die in dat biotoop voorkomt. De zwarte balken zijn geconcentreerd in de tabel geplaatst. Deze plaatsing suggereert een demografische tabel of een gradiënt die op de horizontale as zou moeten zijn weergegeven. Napluiswerk levert niets op: deze weergave is "gewoon eens iets anders". De vertrouwde aansluiting aan de verticale balk is misschien wel afgezaagd, maar wekt minder misverstanden.

Bij de soortbeschrijvingen geeft de eerste regel de aantalschattingen tussen 1978 en 1995. In de tekst wordt meer in detail op voor- of achteruitgang ingegaan gedurende deze jaren. Een korte beschrijving van de trend in de kopregel zou de informatie toegankelijker gemaakt hebben.

De kaarten met de verspreiding zijn in lichte kleurtinten aangegeven.

Ongelofelijk dat van de wijdverspreide soorten als Torenvalk en Geelgors de afzonderlijke paren zijn aangegeven. Zo zijn mooie patronen te zien, de Rietgors concentreert

zich bijvoorbeeld prachtig langs meeroevers, beekdalen, hoogvenen en in de Veenkoloniën. Maar zouden kleurenblinden de lichte tinten van de kaarten wel kunnen onderscheiden?

Dit boek markeert de afgelopen periode van een verzadigende hoeveelheid kennis en inzichten over de verspreiding en aantalsontwikkelingen van de broedvogels. Daarnaast worden ook prikkelende vragen gesteld over recente problemen. Hoe zal een bosvogel als Goudhaantje reageren op de verzuring van het naaldbos?

De SOVON-traditie om als afsluiting op te roepen vooral méér te tellen, ontbreekt gelukkig. Na lezing van dit boek zullen veel vogelkijkers dat vanzelf wel gaan doen.

Alco van Klinken

Broedvogels van Drenthe - Henk van den Brink, Arend van Dijk, Ben van Os en Peter Venema. Van Gorcum, Assen 1996. ISBN 90 232 31813